

N:o 183.

Af herr **M. Andersson** i Löfhult, om ändring i villkoren för lån från odlingslånefonden till torrläggning af sankatrakter och odlingsföretag.

Genom Riksdagens och regeringens beslut har bildats en s. k. odlingsfond för att utlemna lån till underlättande af sankatrakter torrläggning, för att bereda odlingslägenhet. Detta beslut har omfattats med god förhoppning af landets jordbrukare. Men genom de många omkostnader, som lånesökanden, enligt reglementariska föreskrifter, måste underkasta sig, innan lån kan erhållas, har denna lånefond icke så allmänt anlitats, som önskligt vore. Lån utlemnas endast till torrläggningen, men detta utgör i många fall icke halfva odlingskostnaden, och till följd häraf jemte det att låntagaren är nu skyldig att erlägga fyra och en half procents årlig ränta från den dag lånet utlemnas, så blifva många odlingsföretag icke påbörjade.

Men om staten lemnade jordbruket litet mera hjälp genom att nedsätta räntan för utlemnade odlingslån till fyra procent samt att låntagaren befriades för att erlägga ränta under den tid, som åtgår för odlingsarbetet, hvilket alltid behöfver tre år, hvarefter låntagaren bör erlägga fyra procents årlig ränta jemte årlig amortering, såsom för nuvarande odlingslån är föreskrifvet, skulle genom en sådan förändrad ränteberäkning jordbruket betydligt förbättras genom det att stora fält, som nu äro vattendränkta och lemna endast ett klent bete, eller i bästa fall ett dåligt starrhö, då skulle blifva torrlagda och odlade, så att der kunde frambringas rika skördar af spanmål och foderväxter.

Som staten har förmånsrätt för utlemnade odlingslån, så kan

staten ingenting förlora, men stora fördelar skulle vinnas så väl för det allmänna som för den enskilde jordbrukaren, om Riksdagen och regeringen bifaller hvad jag här framställt.

På grund af hvad jag här anfört, vågar jag föreslå,

det Riksdagen beslutar, att lån, som utlemnas af odlingslånefonden till torrläggning af sankta trakter och odlingsföretag, skola vara räntefria de tre första åren, och derefter erlägges fyra för hundra årligen samt årlig amortering, såsom hittills är föreskrifvet, samt att äldre lån i denna fond blifva i afseende på ränteberäkning likställda med nya lån eller fyra för hundra.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 23 januari 1890.

Magnus Andersson
i Löfhult.

Häruti instämma:

C. F. Petersson
i Dänningelanda.

S. Wieslander
i Ingelstad.

Johan Petersson
i Boestad.
